В Римі, на площі Джованні Мастаї,
Діти купаються у водограї.
Діти купаються, в бризках хлюпощуться,
В воду пірнають, в басейні полощуться.

Проходить тролейбус — вагон як не трісне,
Народу у ньому набилося тісно.
Дивляться з вікон люди сердито:
Що вони коять, бісові діти?

Дивляться з вікон, сваряться пальцем:
"Гей, ви, шкодливці! Не можна купаться!"

Та у людей під пітною одежею
В душах я інше читаю-вистежую.
Думають дяді: "Щасливі вони,
Ці безтурботні, малі пустуни!
Чи у конторах скрипіть оце перами,
Чи в міністерстві корпіть над паперами,
Краще було б, безперечно, і нам
Прохолоджатись, як цим пацанам,
Хлюпатись, плюскатись у водограї
Тут ось, на площі Джованні Мастаї".